

Taiteen keskustoimikunta

Helsinki 25.10.2012

Dnro TKT 4/591/2012

Viite lausuntopyyntönnö OKM 69/010/2011

Asia Taiteen keskustoimikunnan lausunto opetus- ja kulttuuriministeriön luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi taiteen edistämiskeskuksesta

Opetus- ja kulttuuriministeriö

Taiteen keskustoimikunta on kokouksessaan 25.10.2012 käsitellyt asian ja toteaa siitä lausuntonaan seuraavaa:

Asetusluonnoksessa säädetään tarkemmin Taiteen edistämiskeskuksen toiminnan järjestämisestä ja tehtävistä, henkilöstöstä, virkojen kelpoisuuksista ja täytöstä, johtajan tehtävästä ja ratkaisuvallasta sekä luottamuselinten (taideneuvosto, taidetoimikunnat) toiminnasta ja päätöksenteosta ja alueellisten taidetoimikuntien toimialueista.

Taiteen keskustoimikunta on pyrkinyt lausunnossaan tarkastelemaan sitä, kattavatko lain ja asetuksen säädökset ja niiden viittaukset työjärjestyksellä säädettäviin asioihin riittävästi ja tarkoituksenmukaisella tavalla koko viraston ja luottamuselinten toiminnan. Yleisperiaatteen mukaan keskustoimikunta pitää sitä, että taiteen edistämisen tehtävät kuuluvat luottamuselimille ja operatiiviset tehtävät virastolle.

Toimikunta on asetusluonnosta käsitellessään ottanut huomioon myös eduskunnan sivistysvaliokunnan 16.10.2012 kannanotot Taiteen edistämiskeskusta koskevasta lakiluonnoksesta. Valiokunta on esittänyt lakiesitykseen muutoksia, jotka vaikuttavat jossain määrin myös asetukseen.

Valtion taidetoimikunnat ja alueelliset taidetoimikunnat ovat myös käsitelleet asetusluonnosta kokouksissaan; toimikuntien lausunnoista toimitetaan opetus- ja kulttuuriministeriölle yhteenveto 5.11.2012.

Toiminnan järjestäminen

Lain 2 §:ssä todetaan, että keskuksen toiminnan järjestämisestä säädetään tarkemmin asetuksella; asetusluonnoksen 1 §:ssä toiminnan järjestämisestä todetaan, että keskus päättää aluetoimipisteiden määrästä ja sijaintipaikoista ja että aluetoimipisteillä voi olla sivutoimipisteitä.

Tämä vastaa taiteen keskustoimikunnan lakiluonnoksesta 20.3.2012 antaman lausunnon näkemystä, että viraston tulee saada päättää viraston toiminnan järjestämisestä. Keskustoimikunta katsoi lausunnossaan, että tämä mahdollistaa hallintorakenteiden ja toiminnan yhdenmukaistamisen, toimintojen koordinoinnin ja voimavarojen paremman käytön. TKT viittasi tuolloin mm. talous- ja henkilöstöhallinnon ja muiden yleishallinnon tehtävien hoitamiseen ja totesi, että uudistus ”mahdollistaa myös alueellisten vertais-arviointiryhmien päätöksenteon valmistelu- ja toimeenpanotehtävien keskittämistä, mikä yhdenmukaistaa ja tehostaa toimintaa.”

Sivistysvaliokunta katsoo kannanotossaan, että nykyisilläkin alueellisten taidetoimikuntien sijaintipaikkakunnilla tulee edelleen säilyttää mahdollisuus sivutoimipisteisiin. Valiokunta toteaa saaneensa lisäselvityksen, jonka mukaan asetuksella on tarkoitus säätää, että virasto päättäisi aluetoimipisteiden määrästä ja sijaintipaikkakunnasta ja että aluetoimipisteillä voisi olla sivutoimipisteitä. Taiteen keskustoimikunta katsoo, että asetusluonnoksen 1 § toiminnan järjestämisestä on tarkoituksenmukainen ja vastaa myös sivistysvaliokunnan näkemystä asiasta.

Taiteen edistämiskeskuksen tehtävät

Lain 3 §:ssä todetaan keskuksen tehtävät ja se, että niistä säädetään tarkemmin asetuksella. Asetuksen 2 §:ssä todetaan, että laissa annettujen tehtävien lisäksi keskuksen tehtävänä on

- 1) seurata ja arvioida keskuksen toimialan kehitystä ja tehdä toimintaa koskevia kehittämissuhteita
- 2) päättää läänintaiteilijoiden toimialat ja tehtävät kuultuaan alueellisia taidetoimikuntia,
- 3) ratkaista tarvittaessa minkä valtion taidetoimikunnan alaan toimikuntien ratkaistavaksi annettu asia kuuluu ja huolehtia toimikuntien välisestä yhteistyöstä sekä
- 4) jakaa keskukselle osoitetuista määrärahoista varat toimikuntien päätettäväksi.

Nämä ovat kaikki tärkeitä tehtäviä, ja asettavat osaltaan viraston toiminnalle haasteita.

Mahdollisuudet **toimialan kehityksen seurantaan ja arviointiin ja toiminnan kehittämiseen** tulee ottaa huomioon keskuksen toiminnan organisoinnissa. Ne edellyttävät myös taidetoimikuntien asiantuntemuksen hyödyntämistä. Toisaalta keskuksen seuranta- ja arviointityöllä palvellaan taidetoimikuntien valtionavustustehtävää ja asiantuntijatehtävää.

Keskustoimikunta on lakiluonnoksesta antamassaan lausunnossa pitänyt tärkeänä **läänintaiteilijoiden työsuhteen** siirtymistä virastoon sen sijaan, että läänintaiteilijat ovat nyt työsuhteessa alueellisiin taidetoimikuntiin ja toteuttavat näiden määrittelemiä hankkeita. Taiteen keskustoimikunta katsoi, että muutos mahdollistaa viraston tulossopimuksessa sovittujen tai taideneuvoston päättämien kehittämishankkeiden toteuttamisen koordinoitusti niin valtakunnallisesti kuin aluetasolla, ja että viraston tulee voida itsenäisesti päättää alueella työskentelevän taiteen edistämisen henkilöstön tehtävänimikkeestä ja toimenkuvista.

Laki lähtee tarkalleen ottaen siitä, että taideneuvosto päättää sille osoitettujen kehittämissuhteiden käytöstä *myöntämällä valtionavustusta tai apurahoja*. Lakiesityksen perusteluissa todetaan, että ”keskuksella olisi nykyistä enemmän aktiivista toimijuutta edellyttäviä kehittämistehtäviä. Näitä tehtäviä keskuksessa hoitaisivat osittain läänin-taiteilijat, jotka toimisivat taiteen ja kulttuurin kehittämistehtävissä valtakunnallisesti ja alueellisesti. Lähtökohtaisesti nykyisten läänintaiteilijoiden toimenkuva ei olennaisesti muuttuisi, vaan heillä olisi keskeinen tehtävä taiteen ja kulttuurin edistämässä.”

Asetusluonnos edellyttää, että keskus ennen päätöstään läänintaiteilijoiden toimialoista ja tehtävistä kuulee alueellisia taidetoimikuntia. Ottaen huomioon edellä lakiesityksen perusteluissa todetun kuvauksen läänintaiteilijoiden toimenkuvasta, on alueellisten taidetoimikuntien kuuleminen tässä yhteydessä perusteltua.

Asetuksen maininta keskuksen tehtävästä huolehtia **toimikuntien välisestä yhteistyöstä** on tärkeä, koska taideneuvosto ei nykyisen taiteen keskustoimikunnan tavoin toimisi tällaisena yhteiselimenä. Keskustoimikunta edellyttikin lakiluonnoksesta antamassaan lausunnossa, että tästä syystä on perusteltua luoda taiteenalojen puheenjohtajille vuosittain tai tarpeen mukaan yhteistyöfoorumi, ja että työjärjestyksellä tulee määritellä viraston eri toimielinten yhteistyön järjestämisestä.

Keskukselle osoitettujen **määrärahojen jakaminen toimikuntien päätettäväksi** on hyvin keskeinen tehtävä. Sen järjestäminen riippuu toisaalta siitä, miten varat keskuksen, taideneuvoston ja taidetoimikuntien taiteen edistämistehtäviin vastedes budjetoidaan valtion talousarviossa ja millä tarkkuudella opetus- ja kulttuuriministeriö tekee niitä koskevia päätöksiä. Taiteen keskustoimikunta on kiinnittänyt asiaan huomiota lakiluonnoksesta opetus- ja kulttuuriministeriölle antamassaan lausunnossa.

Henkilöstö, virkojen kelpoisuudet ja täyttö

Asetuksessa säädetään henkilöstöstä ja viroista §:issä 3, 5, 6 ja 7. Virkojen kelpoisuutta koskevassa 5 §:n 2 kohdassa tulisi tarkentaa termiä ”toimintayksikkö”; tarkoitetaanko sillä viraston alueyksiköitä vai viraston yksiköitä yleensä. Kohdassa 3 tulisi esittelijätason virkamiehiltä edellyttää korkeakoulututkinnon lisäksi perehtyneisyyttä viran tehtävälleen.

Laissa ja asetuksessa ei tarkemmin säädetä läänintaiteilijoiden tai muun työsopimussuhteisen henkilöstön tehtävistä tai kelpoisuuksista. Lain 14 §:n nojalla ja asetuksen 6 §:n nojalla näistä säädetään tarkemmin työjärjestyksessä.

Johtajan tehtävät ja ratkaisovalta

Lain 4 §:n mukaan johtaja ratkaisee ne keskuksen asiat, joita ei ole säädetty taideneuvoston, valtion taidetoimikuntien, alueellisten taidetoimikuntien taikka erillislautakuntien ratkaistaviksi tai työjärjestyksessä määrätty keskuksen muun virkamiehen ratkaistavaksi.

Asetuksen 4 ja 8 §:t tarkentavat laissa säädettyjä viraston johtajan tehtäviä ja ratkaisovaltaa. Työjärjestyksellä tulee säätää tarkemmin muiden virkamiesten ratkaistavaksi tulevat asiat, kuten lain 14 § edellyttää.

Asetuksen 8 §:ssä todetaan asiat, jotka johtaja ratkaisee esittelystä; kohta 3 yksilöi näitä asioita jopa tukimuotojen tarkkuudella (taiteilijoiden matka-apurahat). Tämä ei ole tarkoituksenmukaista, sillä ratkaisematta jää mm. kysymys muista nykyisin taiteen keskustoimikunnan päättämistä tukimuodoista, kuten taiteilijoiden kansainvälisen toiminnan apurahoista, residenssiapurahoista ja monitaiteellisten hakijoiden ja arvostelijoiden taiteilija- ja kohdeapurahoista. Lain 4 §:n perusteella myös ne kuulunevat johtajan esittelystä päättämiin asioihin tai niiden ratkaiseminen määrätään samaisen lain §:n perusteella työjärjestyksessä keskuksen muun virkamiehen ratkaistavaksi.

Eduskunnan sivistysvaliokunnan kanta, että toimikuntien tulee päättää myös ”vertaisarviointia edellyttävistä yhteisöille myönnettävistä apurahoista”, edellyttää vielä asetustekstin tarkennusta asetusluonnoksen 8 §:n 1 momentin 3 kohdassa.

Keskustoimikunta piti lakiluonnoksesta antamassaan lausunnossa päätöksentekoa selkeyttävänä sitä, että luottamuselinten päätettäväksi tulevat jatkossa vertaisarviointia edellyttävät apurahat, ja viraston johtajan tai työjärjestyksen valtuuttamana muun virkamiehen päätettäväksi yhteisöjen valtionavustukset luottamuselinten lausuntojen pohjalta. Toimikunta piti tätä esitetyn johtamismallin ja työnjaon kannalta perusteltu, mutta samalla totesi sen sisältävän mahdollisuuden poiketa yhteisöavustusten päätöksissä luottamuselinten lausunnosta.

Luottamuselinten toiminta ja päätöksenteko

Asetuksen 10 – 12 §:issä säädetään tarkemmin luottamuselinten toiminnasta ja päätöksenteosta. Lain vastaavissa §:issä 5-7 viitataan valtion ja alueellisten taidetoimikuntien osalta myös siihen, että toimikuntien muusta hallinnon järjestelystä määrätään keskuksen työjär-

jestyksellä. Taideneuvoston osalta työjärjestykseen ei viitata; ovatko lain ja asetuksen säädökset sen osalta riittävät vai olisiko vielä asetuksen tasolla syytä varata vastaava mahdollisuus tarkentaa myös taideneuvoston menettelytapoja työjärjestyksellä?

Taideneuvoston jäsenten toimikauden rajausta puuttuu sekä laista että asetuksesta. Keskustoimikunta esittää, että asetuksen 10 §:ään lisätään: ”Sama henkilö voidaan määrätä taideneuvoston puheenjohtajaksi ja jäseneksi enintään kahdeksi toimikaudeksi peräkkäin ja sen jälkeen aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua uudelleen.”

Taideneuvostolla on keskeinen rooli taiteen edistämisessä. Tästä syystä asetuksen 10 §:ään tulee lisätä maininta, että ”Taideneuvosto antaa lausunnon työjärjestyksen asioista, jotka koskevat taiteen edistämistä, ja taideneuvoston tehtävänä on seurata keskuksen taiteen edistämisen tehtävien toimeenpanoa.”

Asetuksen 10 §:n 1 momentissa säädetään taideneuvoston mahdollisuudesta asettaa valtion taidetoimikuntiin asioita valmistelevia jaostoja. Sivistysvaliokunta on kannanotossaan edellyttänyt, että tämä säädös nostetaan tärkeytensä vuoksi lain tasolle. Alkuaan keskustoimikunnalle vuonna 2000 säädetty mahdollisuus asettaa alaisuuteensa jaostoja ja antaa niille myös itsenäistä päätösvaltaa, oli tarkoitettu juuri ratkaisemaan sivistysvaliokunnan tarkoittamaa uusien taiteenalojen ja kehittämistarpeiden painetta tilanteessa, jossa ei katsottu enää voitavan lailla säätää yhä uusia taidetoimikuntia. Tätä jaostorakennetta pidettiin toisaalta hyvänä ja käytännöllisenä ratkaisuna, toisaalta sen katsottiin johtavan toimielinten määrän jatkuvaan lisääntymiseen – kuten tietyssä määrin tapahtuikin.

Jaostorakenteen toteuttaminen asetuksessa (laissa) nyt esitetyllä tavalla ratkaisee uusien taiteenalojen asioiden käsittelyn, mutta ei anna niille päätösvaltaa. Koska valtion taidetoimikuntia voi olla enintään kymmenen, esitetty jaostorakenne näyttäisi edellyttävän ainakin joitakin monialaisia taidetoimikuntia, joissa kunkin taiteenalan asiat valmistellaan jaostoissa ja tuodaan monialaiseen toimikuntaan päätettäväksi.

Edellä todettu sivistysvaliokunnan kanta toimikuntien päätösvalan tarkentamisesta vertaisarviointia edellyttävien yhteisöapurahojen osalta lain 6 ja 7 §:issä edellyttää ~~laissa~~ myös asetustekstin tarkennusta, tai ainakin työjärjestykseen määräyksiä siitä, miten näiden asioiden käsittelyssä menetellään.

Voimaantulo

Asetuksen voimaantuloa koskevassa §:ssä 13 tulee selkeästi todeta siirtymäsäännös, jossa luetellaan konkreettiset tehtävät joihin tulee siirtymäkauden aikana ryhtyä.

Kaikkiaan asetusluonnos tarkentaa laissa säädettyä ja eräiltä osin ratkaisee keskuksen, johtajan ja toimielinten toimivaltaan liittyviä kysymyksiä. Se ei kuitenkaan kaikilta osin riittävästi konkretisoi menettelytapoja hallinnon toiminnassa; nämä kysymykset jäävät ratkaistavaksi viraston työjärjestyksessä, jonka laatiminen edellyttää myös ratkaisuja tai ainakin suunnitelmia viraston hallintorakenteesta, johtamisjärjestelmästä ja henkilöstörakenteesta. Tämä suunnittelutyö on taiteen keskustoimikunnan hallintotoimistossa parhaillaan käynnissä.

Puheenjohtaja

Piia Rantala-Korhonen

Pääsihteeri

Esa Rantanen

LIITTEET (2 kpl)

- 1. Yhteenveto valtion taidetoimikuntien asetuseruonnoksesta antamista lausunnoista**
- 2. Alueellisten taidetoimikuntien yhteinen lausunto asetuseruonnoksesta**

LIITE 1. Yhteenveto valtion taidetoimikuntien asetuseruonnoksesta antamista lausunnoista

Valtion elokuvataidetoimikunta, muotoilutoimikunta, säveltaidetoimikunta ja valokuvatoimikunta ovat antaneet Taiteen edistämiskeskusta koskevasta asetuseruonnoksesta omat lausuntonsa.

Lausunnoissa esitetään seuraavia kommentteja:

Toimikunnat ovat huolissaan vertaisarvioinnin merkityksen vähentymisestä ja järjestelmän politisoitumisen mahdollisuudesta ja esittävät, että esittelymenettelyn tulee kaikessa taiteen edistämiseen liittyvässä päätöksenteossa tukeutua toimikuntien lausuntoihin.

Toimikunnissa pelätään vallan keskittymistä johtajalle ja taideneuvostolle. Asetuksessa ei selvitä selkeästi johtajan ja taideneuvoston rooleja suhteessa toisiinsa.

Johtajan toimikausi esitetään rajattavaksi kahteen perättäiseen viisivuotiskauteen ja taideneuvoston vastaavasti kahteen perättäiseen kolmivuotiskauteen.

Elokuvataidetoimikunnan mielestä valtion taidetoimikuntien lukumäärän rajaaminen on tarpeellista ja aiheellista. Jaostojen perustamista se ei pidä tarpeellisena; jos niitä halutaan perustaa, esitetään ne perustettaviksi taideneuvoston yhteyteen. Muotoilutoimikunta puolestaan pitää jaostojen asettamismahdollisuutta tarpeellisena joustavuuden säilyttämiseksi ja pienten taiteenalojen aseman turvaamiseksi.

Yksittäisistä tukimuodoista päättämistä asetuseruonnoksella ei pidetä tarkoituksenmukaisena.

Taidetoimikuntien väliselle yhteistyölle tulee luoda selkeät puitteet ja esitettävä siihen, samoin kuin valtion taidetoimikuntien ja aluetuimikuntien väliselle yhteistyölle, tarvittavat resurssit.

Alueellisten toimintaa tukevien sivutoimipisteiden tarkempi määrittely esitetään sisällytettäväksi asetuseruonnokseen.

Epäkohtana pidetään, että asetukseen ei ole kirjattu ohjeistusta esittelymenettelyn käytännön toteutuksesta eikä siinä puututa viraston muidenkaan töiden organisointiin.

Valtion valokuvataidetoimikunta toteaa ykskantaan, että asetuksen tehtävä on täydentää ja täsmentää lakia; asetuseruonnos ei täytä kyseistä tehtävää.

LIITTEET (eivät sisälly tähän liitteeseen)

Elokuvataidetoimikunnan lausunto

Muotoilutoimikunnan lausunto

Säveltaidetoimikunnan lausunto

Valokuvataidetoimikunnan lausunto

LIITE 2. Alueellisten taidetoimikuntien yhteinen lausunto asetuseruonnoksesta

Opetus- ja kulttuuriministeriö
PL 29
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite OKM 69/010/2011
Asia Lausuntopyyntö Taiteen edistämiskeskusta koskevasta uudistuksesta

Taustaa:

Hallituksen esitys laiksi Taiteen edistämiskeskuksesta heikentää oleellisesti alueellisten taidetoimikuntien mahdollisuutta edistää taidetta. Luonnoksen mukainen asetus korjaa joitain epäkohtia, mutta siitä aiheutuu alueellisen työn näkökulmasta uusia ongelmia.

Alueelliset taidetoimikunnat ovat laatineet yksimielisesti tämän yhteisen lausunnon, sillä asetuksesta seuraavat rakenteelliset ongelmat koskevat kaikkea alueellista taiteen edistämistyötä koko maassa. Tämän lausunnon takana ovat kaikki alueellisen taidehallinnon 121 opetus- ja kulttuuriministeriön luottamustehtävään nimeämää asiantuntijaa. Edellyttämme, että opetus- ja kulttuuriministeriö ottaa tämän painokkaasti huomioon tehdessään korjauksia asetusluonnokseen.

Alueelliset taidetoimikunnat haluavat kiittää asetuksen valmistelijoita hyvistä, toimintaa tukevista kirjauksista. On tärkeää, että asetuksessa määritetään tarkemmin alueellisten taidetoimikuntien lukumäärä (13) ja niiden toimialueet (§12). On myös tärkeää, että asetuksen §2 mukaan alueellisia taidetoimikuntia kuullaan valittaessa läänintaiteilijoita.

Asetuksen korjattavat periaatteet:

1) Muutos §1 (tai §12): ”Jokaisen alueellisen taidetoimikunnan alueella sijaitsee sen tavoitteita toimeenpaneva toimipiste. Sivutoimipiste tarkoittaa toimistoa, jossa työskentelee päätoimisesti Taiteen edistämiskeskuksen henkilökuntaa.”

- Perustelu: Asetuksen mukaan Taiteen edistämiskeskus päättää aluetoimipisteiden määrästä ja sijaintipaikasta. Asetus jättää käytännössä uuden viraston johtajalle täyden valtuuden määrittää tarpeellinen aluerakenne, ja siihen ei asetuksessa tai laissa aseteta minkäänlaisia ohjaavia periaatteita. Asetuksen muotoiluun pitäisi olla samalla tavalla kuin on asetuksessa aluehallintovirastoista, jossa on määritetty toimialueet ja toimipaikat. Alueellisten taidetoimikuntien näkökulmasta jokaisella alueellisella taidetoimikunnalla pitää olla sen tavoitteita toimeenpaneva aluetoimipiste. Osa näistä toimipisteistä voi olla ns. sivutoimipisteitä, mutta jokaisen alueellisen taidetoimikunnan alueella pitäisi olla vähintään yksi toimipiste, ja tämä tulisi määrätä asetuksessa. Asetuksessa ei voida jättää toimipisteiden määrää ja sijaintia johtajan ratkaistavaksi siten, ettei aseteta päätökselle mitään ehtoja.
- Asetuksessa pitää myös määritellä, mitä tarkoittaa ”sivutoimipiste”, muuten sillä ei ole täsmällistä toiminnan suunnittelua ohjaavaa merkitystä. Siksi sivutoimipiste on määritelty muutosehdotukseen.

2) Muutos §8, momentti 3: ”Alueelliset taidetoimikunnat päättävät alueellisista valtionavustuksista ja alueilla haettavina olevista ulkomaan matka-apurahoista.”

- Perustelu: Taiteen edistämiskeskusta koskevan lakiesityksen (HE 52/2012) mukaan virkamiehet tekevät jatkossa yhteisöjen valtionavustuspäätökset. Sivistysvaliokunnan 16.10.2012 antaman lausunnon perusteella lain muotoilu saattaa tältä osin vielä

muuttua. Alueellisten taidetoimikuntien näkökulmasta sivistysvaliokunnan lausunto on oikeansuuntainen korjaus: alueellisen taidetoimikunnan pitää tehdä vertaisarviointiin perustuvat valtionavustuspäätökset. Alueellisten taidetoimikuntien näkökulmasta kaikki alueelliset valtionavustus- ja ulkomaan matka-apurahat perustuvat joko kokonaan tai osittain vertaisarviointiin, jolloin valtionavustusten päätösvalta pitäisi olla yksiselitteisesti alueellisella taidetoimikunnalla. Alueilla ei (yleensä) myönnetä lainkaan vuosittaisia yleisavustuksia, jotka eivät olisi vertaisarvioinnin piirissä. Avustusten jaottelu vertaisarvioitaviin ja virkamiesten arvioitaviin hakemuksiin johtaa erikoisiin ja epäselviin hallinnollisiin jakoihin. Ainoa selkeä ratkaisu on se, että alueelliset taidetoimikunnat tekevät kaikki alueelliset valtionavustuspäätökset, ja ne perustuvat vertaisarviointiin ja virkamiesten tekemään valmisteluun.

- Näkökulma: Asetuksen §8, momenttia 3 joudutaan mahdollisesti joka tapauksessa tarkastelemaan uudelleen. Lausuntokierroksella oleva asetusluonnos siirtää valtionavustusten päätösvalan Taiteen edistämiskeskuksen johtajalle. Koko taidetoimikuntalaitoksen uudistuksessa päätösvaltaa keskitetään merkittävästi uuden viraston keskus-toimipaikkaan ja erityisesti sen johtajalle. Alueellisen taiteen edistämistyön näkökulmasta tuntuu kohtuuttomalta, että valtionavustuspäätökset keskitetään yhdelle johtajalle. Jos osa valtionavustuspäätöksistä siirtyy kaikesta huolimatta virkamiespäätöksiksi, pitää aluetoimipisteiden virkamiesten päättää alueellisista valtionavustuksista, ja asetuksessa olla maininta siitä, että viraston johtaja voi delegoida päätösvaltaansa aluetoimipisteisiin. Päätösten esittelymenettely voidaan hoitaa kokoamalla päätösasioita isompiin alueellisiin valmisteluryhmiin niin kuin lakiesityksenkin perusteluissa mainitaan. Tällöin hyvän hallintotavan mukaisia virkamiespäätöksiä voidaan tehdä nykyisenkin aluetoimistojen virkamieskunnan voimin. Esittelymenettelyn käyttöönotto ei riitä perustelemaan asetuksessa olevaa radikaalia päätösvalan keskittämistä. Sitä ei riitä perustelemaan myöskään mikään taiteen edistämisen tai hyvän hallinnon periaate.

3) Lisäys §6: "Johtaja voidaan nimittää vain x toimikaudeksi."

- Perustelu: Asetuksen pitää rajoittaa johtajan toimikausien määrää. Johtajan valta on organisaatiossa niin suuri, että vallan keskittymiselle pitää asettaa rajat. Jos tätä ei rajata laissa, pitää se tehdä asetuksessa.
- Näkökulma: Asetuksessa ja lakiesityksessä jää ylipäänsä epäselväksi johtajan ja taideneuvoston välinen vallanjako. Pitäisi vielä miettiä tarkemmin sitä, miten johtajan pitäisi olla raportointivastuussa taideneuvostoon ja miten taideneuvoston tulisi viime kädessä huolehtia taiteen edistämisen tehtävän toteutumisesta. Taiteen edistämiskeskuksen työjärjestykseen ja sen muutoksiin pitää pyytää taideneuvoston lausunto.

Asetuksen korjattavat detaljit:

Näiden lisäksi asetuksessa on yksityiskohtia ja tekstimuotoiluja, jotka pitää muuttaa.

- §2, momentti 3): keskuksen pitää huolehtia myös alueellisten taidetoimikuntien välisestä yhteistyöstä.
- §2, momentti 4): pitää tarkentaa, tarkoittaako toimikunta tässä myös alueellisia taidetoimikuntia.
- §11, neljäs kappale: muotoilu on nyt "... päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja..." Asetukseen pitää kirjoittaa "... päätösvaltainen, kun toimikunnan puheenjohtaja tai hänen estyneenä ollessa varapuheenjohtaja..."
- §12 asetuksessa on syytä käyttää organisaatioista tarkempia nimityksiä ja viitata maakuntaliittojen toimialueiden sijasta suoraan itse maakuntiin. Muotoilu on nyt (Lappi esimerkkinä) "Lapin toimikunta muodostuu Lapin liiton toimialueesta". Asetukseen pitää kirjoittaa "Lapin taidetoimikunnan toimialue muodostuu Lapin maakunnasta."

- §12 ”Oulun toimikunta” on huono nimitys, koska se antaa kuvan kunnallisesta toimielimestä. Alueen taidetoimikunnan nimen pitää olla ”Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun taidetoimikunta” ja se muodostuu ”Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnista”.

Kirsi-Maria Törönen-Ripatti
Etelä-Savon taidetoimikunnan puheenjohtaja

Hannele Yrjö-Koskinen
Hämeen taidetoimikunnan puheenjohtaja

Reetta Ahonen
Kaakkois-Suomen taidetoimikunnan puheenjohtaja

Turkka Manninen
Keski-Suomen taidetoimikunnan puheenjohtaja

Liisa Penttilä
Lapin taidetoimikunnan puheenjohtaja

Helena Jäykkä
Oulun läänin taidetoimikunnan puheenjohtaja

Pertti Timonen
Pirkanmaan taidetoimikunnan puheenjohtaja

Eija-Irmeli Lahti
Pohjanmaan taidetoimikunnan puheenjohtaja

Simo Häyrynen
Pohjois-Karjalan taidetoimikunnan puheenjohtaja

Jyri Wuorisalo
Pohjois-Savon taidetoimikunnan puheenjohtaja

Riikka Turtiainen
Satakunnan taidetoimikunnan puheenjohtaja

Jouni Mykkänen
Uudenmaan taidetoimikunnan puheenjohtaja

Hanna Nurminen
Varsinais-Suomen taidetoimikunnan puheenjohtaja